

Arrest

nr. 292 541 van 2 augustus 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. MEURIS
Stationsstraat 56/2
3620 LANAKEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 10 februari 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 mei 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 juni 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DELVAUX die loco advocaat L. MEURIS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché M. TYTGAT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 2021.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen samen met haar ouders en broers. Op 8 juli 2021 dienen de moeder en vader van de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in. Op 22 februari 2022 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van de moeder en de vader van de verzoekende partij een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen deze beslissing tekenen haar ouders geen beroep aan.

Op 26 juli 2022 dient de verzoekende partij in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in.

Op 4 januari 2023 wordt moeder van de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal).

Op 31 januari 2023 neemt de commissaris-generaal een beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)”. Dit is de bestreden beslissing:

“A. Feitenrelaas

Je hebt de Afghaanse nationaliteit en je familie is afkomstig uit Herat. In 2019 verlieten met je ouders [W. A. A.] (CG:[...]) en [A. A.] (CG:[...]) en je broers [B. A.] (CG:22/20895A) en [A. S. A.] (CG:[...]) Afghanistan.

Je gezin reisde door naar Griekenland, waar hun vingerafdrukken werden genomen op 21 en 23 augustus 2020. Ze verbleven een maand in het opvangcentrum Moria toen hier een brand losbrak en ze als gevolg daarvan gedurende enkele weken op straat verbleven. Hierna kon jouw gezin in een ander opvangcentrum terecht, op het eiland Lesbos. Op 24 november 2020 werden je familieleden er erkend in de hoedanigheid van vluchteling. Op 9 februari 2021 werd jij, [N. A.] (CG:[...]), geboren. Op 4 maart 2021 ontvingen jullie een Griekse identiteitskaart en een reispas. Nadat jullie de reispas hadden ontvangen, kregen jullie het nieuws dat jullie binnen twee of drie dagen het centrum dienden te verlaten. Jullie verlieten het centrum en reisden door naar Athene, van waaruit jullie twee dagen later het vliegtuig namen richting België en je ouders op 8 juli 2021 een eerste verzoek om internationale bescherming indienden.

Je vader verklaarde niet terug te kunnen naar Griekenland omdat hij gehandicapt is als gevolg van de gewapende aanval tegen hem in Afghanistan. Het is in Griekenland moeilijk om een woonplaats en werk te vinden en hij vreesde bij terugkeer dan ook geen werk te vinden. Daarnaast werd je moeder op een gegeven moment in Griekenland opgebeld door iemand die jullie op nieuwsbeelden had gezien bij de brand in Moria. Deze persoon bedreigde je moeder.

Op 22 februari 2022 nam het CGVS in hoofde van je vader en je moeder een beslissing tot niet-ontvankelijkheid. Je ouders tekenden hiertegen geen beroep aan.

Jullie verlieten België niet en je ouders dienden op 18 maart 2022 een tweede verzoek om internationale bescherming in. Je vader verklaarde niet terug te kunnen keren naar Griekenland omdat jullie er dakloos zullen zijn en omdat hij noch je moeder er werk zullen vinden aangezien jullie de Griekse taal niet machtig zijn. Hij herhaalde dat jullie in het opvangcentrum van Moria in een slechte toestand woonden en dat jullie niet terug kunnen keren naar Griekenland omdat jullie ziek zijn: je vader zou gehandicapt zijn, je moeder zou psychologische problemen ervaren en je broer [B.] zou lijden aan astma. Je moeder herhaalde tevens dat je vader werd gefilmd in Griekenland en dat de maffia dat zou gezien hebben.

Op 13 mei 2022 nam het CGVS in hoofde van je vader en je moeder een beslissing tot niet-ontvankelijkheid. Je ouders tekenden hiertegen geen beroep aan.

Op 26 juli 2022 dienden je ouders in jouw naam een verzoek om internationale bescherming in, net als voor je broers [B.] en [A. S.]. Tijdens jouw persoonlijk onderhoud bij het CGVS legde je moeder Ahmadi Anita (CG:[...]) verklaringen af in jouw naam. Het blijkt dat je je asielaanvraag volledig baseert op de vluchtmotieven die door je ouders werden aangehaald en dat je zelf geen eigen vluchtmotieven aanhaalt.

Ter staving van je verzoek leg je geen documenten neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van je moeder en je advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om

opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is. In dit geval blijkt uit jouw administratieve dossier dat jouw verzoek om internationale bescherming uitsluitend berust op dezelfde gronden die jouw ouders aanhalen ter staving van hun verzoek van 18 maart 2022, waarvoor de beslissing nu definitief is. Jullie haalden aan dat jullie in het opvangcentrum van Moria in een slechte toestand woonden en dat jullie niet terug kunnen keren naar Griekenland omdat jullie ziek zijn: je vader zou gehandicapt zijn, je moeder zou psychologische problemen ervaren en jij zou lijden aan astma. Je moeder herhaalde tevens dat je vader werd gefilmd in Griekenland en dat de maffia dat zou gezien hebben.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat u geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor u rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

2.1. De verzoekende partij voert aan dat: "Dat er actueel nog geen eindbeslissing werd genomen over het verzoek om internationale bescherming door verzoekers, in eigen persoon. 4 Op 18.03.2022 dienden verzoekers een tweede verzoek om internationale bescherming in. Bij beslissing van 13.05.2022 oordeelde het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen opzichtsens tweede verzoekster (in eigen persoon) dat het verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk zou zijn op basis van artikel 57/6/2, §1 van de Vreemdelingenwet. De beslissing werd tweede verzoekster ter kennis gebracht op 17.05.2022. Verzoekster kon zich niet akkoord verklaren met deze beslissing en stelde derhalve beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen middels verzoekschrift dd. 24.05.2022. (STUK 3) Het beroep werd nog niet behandeld, met als gevolg dat er dienaangaande nog geen definitieve beslissing werd genomen."

3. De nota met opmerkingen

3.1. De Raad ontvangt vanwege de verwerende partij een nota met opmerkingen overeenkomstig artikel 39/72, § 1 van de Vreemdelingenwet, waarin zij het gelijk van haar beslissing herhaalt en repliceert op het verzoekschrift. De verwerende partij zet ook uiteen dat de bestreden beslissing behept is met een materiële vergissing, namelijk "Voor zover de bestreden beslissing in hoofde van verzoekende partij behept is met een materiële vergissing in de titel ervan evenals wat betreft de verwijzing naar artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet in de conclusie, wijst verweerder er tot slot op dat de Raad inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt, wat met zich meebrengt dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet de Raad in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek

van de verzoekende partij daarop. Verweerder meent dat te dezen niet kan blijken, noch door verzoekende partij wordt opgeworpen laat staan wordt aangetoond, dat er een substantiële onregelmatigheid zou kleven aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld. Verweerder meent dat evenmin kan blijken, noch door verzoekende partij wordt opgeworpen laat staan wordt aangetoond, dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen.”

Voorts voegt de verwerende partij de beslissing die in hoofde van de moeder van de verzoekende partij werd genomen.

4. Beoordeling

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

4.2. In het hoofd van de bestreden beslissing wordt gesteld dat *“niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)”* en in de conclusie van de bestreden beslissing wordt verwezen naar de artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. De motieven van de bestreden beslissing hebben echter betrekking op artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer hij of zij geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen. In de nota met opmerkingen als ter terechtzitting geeft de verwerende partij aan dat de hoofd van de bestreden beslissing en de verwijzing naar artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet een materiële vergissing betreft. De verwerende partij kan hierin gevolgd worden daar de motieven van de bestreden beslissing duidelijk betrekking hebben op de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Het betoog in het verzoekschrift heeft bovendien betrekking op artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Aldus zijn de rechten van verdediging geenszins geschonden. Deze materiële vergissing kan in casu niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

4.3. De partijen zijn het eens dat bestreden beslissing is genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer hij of zij geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen.

In de memorie van toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° lid van de Vreemdelingenwet wordt gesteld: *“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.”* (*Parl.St.* Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108). Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen. Deze “eigen feiten” in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet hoeven niet noodzakelijk “nieuwe elementen of feiten” te zijn in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet (*“Practical Guide on Subsequent Applications”* van december 2021 van EASO, p. 44).

4.4. Na lezing van de administratieve dossier, stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal op goede gronden motiveert dat de verzoekende partij geen eigen feiten aanhalen die een afzonderlijk verzoek

rechtvaardigen in de zin van artikel 57/6, § 3, 6°, juncto artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

4.5. Samen met de commissaris-generaal wordt vastgesteld dat het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij bijna uitsluitend berust op de feiten die haar ouders in hun verzoeken om internationale bescherming aangehaald hebben.

De ouders van de verzoekende partij, van Afghaanse nationaliteit, hebben op 8 juli 2021 een verzoek om internationale bescherming ingediend, dat op basis van artikel 57/1, § 1 van de Vreemdelingenwet ook in naam van de verzoekende partij als (de hen) vergezellende minderjarigen werd ingediend. De verzoekende partij, geboren in 2012 te Afghanistan, heeft immers haar ouders toentertijd vanuit Afghanistan via Griekenland naar België gevolgd, doch heeft initieel géén apart verzoek ingediend waardoor zij als begeleide minderjarige ten laste figureerde op de bijlage 26 van haar moeder. Overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid en § 5, eerste lid van de Vreemdelingenwet wordt vermoed dat de moeder het verzoek zodoende eveneens heeft ingediend namens de haar vergezellende minderjarige kinderen over wie zij het ouderlijk gezag uitoefent. Dat zulk een vermoeden blijft bestaan tot op het moment dat er een definitieve beslissing met betrekking tot het verzoek om internationale bescherming wordt genomen, zelfs indien de hiervoor vermelde minderjarige vreemdeling intussen de meerderjarigheid heeft bereikt. Dat indien de verzoeker met toepassing van paragraaf 1, eerste lid een verzoek om internationale bescherming indient namens de minderjarige kinderen, de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen één beslissing neemt die geldt voor al deze personen. Welnu, wat betreft het (eerste) verzoek om internationale bescherming dat werd ingediend door de ouders van verzoekende partij, en waarvan bijaldien vermoed moet worden dat dit eveneens namens verzoekende partij werd ingediend, heeft verwerende partij op 21 februari 2022 een niet-ontvankelijkheidsbeslissing genomen wegens internationale bescherming in een andere EU-lidstaat. Tegen deze beslissing hebben de ouders van verzoekende partij géén beroep ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Deze beslissingen gelden dan ook onverkort als een definitieve beslissing zoals bepaald in artikel 1, § 1, eerste lid, 19° van de Vreemdelingenwet. Het gegeven dat de bestreden beslissing te dezen per abuis verwijst naar de niet-ontvankelijkheidsbeslissingen die het Commissariaat-generaal op 13 mei 2022 genomen heeft met betrekking tot het volgend verzoek van de ouders van verzoekende partij doet hieraan géén afbreuk.

4.6. *In casu* haalt de verzoekende partij, zoals terdege in de bestreden beslissing uiteengezet wordt geen eigen feiten aan die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen in de zin van voormelde bepaling. De vluchtmotieven die de verzoekende partij aanhaalt betreffen een loutere herhaling van de motieven die door haar ouders werden ingeroepen naar aanleiding van hun opeenvolgende verzoeken om internationale bescherming in België. Hieromtrent heeft de verwerende partij op 21 februari 2022 een niet-ontvankelijkheidsbeslissing genomen aangezien het gezin reeds een effectieve internationale beschermingsstatus geniet in een andere EU-lidstaat, met name Griekenland. Vervolgens werd op 13 mei 2022 een nieuwe niet-ontvankelijkheidsbeslissing genomen bij gebrek aan nieuwe elementen of feiten die de verdere toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op hun specifieke omstandigheden verhinderen. Aldus werd op goede gronden in de bestreden beslissing gemotiveerd dat: *"In dit geval blijkt uit jouw verklaringen op het Commissariaat-generaal dat jouw verzoek om internationale bescherming uitsluitend berust op dezelfde gronden die jouw ouders aanhalen [...]. Jullie haalden aan dat jullie in het opvangcentrum van Moria in een slechte toestand woonden en dat jullie niet terug kunnen keren naar Griekenland omdat jullie ziek zijn: je vader zou gehandicapt zijn, je moeder zou psychologische problemen ervaren en jij zou lijden aan astma. Je moeder herhaalde tevens dat je vader werd gefilmd in Griekenland en dat de mafia dat zou gezien hebben."*

De verzoekende partij ontkracht noch weerlegt voorgaande pertinente vaststellingen. Zij gaat in haar verzoekschrift immers niet, laat staan concreet, in op die concrete motieven in de bestreden beslissing, die deugdelijk zijn en steun vinden in het administratief dossier. De argumenten en kritieken die zij in het verzoekschrift opwerpt tegen de inhoud en motieven van de bestreden beslissing, zijn louter beperkt tot een summiere herhaling van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen of algemeenheden, en het tegenspreken van de besluitvorming door verwerende partij. Dit volstaat op generlei wijze om afbreuk te doen aan de rechtsgeldigheid van de bestreden beslissing noch, bij uitbreiding, aan de deugdelijkheid en draagkracht van de motieven die ervan aan de basis liggen. Het gegeven dat het beroep dat de moeder van verzoekende partij bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft ingediend tegen hoger genoemde niet-ontvankelijkheidsbeslissing die op 13 mei 2022 genomen werd in het kader van haar volgend verzoek actueel nog hangende is en bij de Raad gekend onder rolnummer 276 388, doet géén afbreuk aan wat voorafgaat in tegenstelling tot wat

verzoekende partij aanvoert in de bestreden beslissing. Geen enkele rechtsregel of beginsel van behoorlijk bestuur, belet de commissaris-generaal om naar deze beslissing te verwijzen, en dit zelfs al is deze beslissing nog niet definitief. Overeenkomstig het "*privilège du préalable*" wordt een administratieve rechtshandeling, zoals de beslissing genomen in hoofde van de ouders, immers geacht overeen te stemmen met de wet en uitvoerbaar te zijn zolang zij niet vernietigd of ingetrokken is. Bovendien werd bij arrest van twee augustus 2023 met nummer 292 540 het beroep tegen deze beslissing verworpen.

Gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing terecht besloten dat de verzoekende partij geen eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen.

5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. De verzoekende partij heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee augustus tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter,

dhr V. SCHOENAERS ,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. SCHOENAERS

M. RYCKASEYS